گزارش

مأموریت جدید طیب‌نیا و نعمت‌زاده

تولید، مهم‌ترین اولویت ۹۵ شد

● **شرق:** بارها بر پیشتازی بخش خصوصی در اقتصاد از سوی مسئولان دولتی تأکید شده است. این‌بار نیز اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس‌جمهوری، با حضور در نشست هم‌اندیشی با شرکت‌های منتخب هلدینگ و سرمایه‌گذاری کشور با تأکید دوباره بر این مسئله، گفته دولت و بخش خصوصی هر دو رسالت سنگینی بر دوش دارند و البته در کنار آن بخش خصوصی را از طلب رانت دولتی برحذر داشته است. جهانگیری همچنین برای پیشبرد اهداف اقتصادی دولت در راستای اقتصاد مقاومتی اعلام کرد وزرای اقتصاد و صنعت به‌زودی برای صادرات غیرنفتی در سال ۹۵ هدف‌گذاری کمّی می‌کنند.

به گزارش مهر، جهانگیری اظهار کرد: شرکت‌ها و بنگاه‌های بزرگ سرمایه‌گذاری نقش پُراهمیتی در اقتصاد ایران دارند و انتظار دولت از آنها این است که برای راه‌اندازی تولید، توسعه صادرات، افزایش سرمایه‌گذاری و اشتغال‌زایی در کشور گام بردارند و دولت نیز با تمام قدرت از آنها حمایت خواهد کرد.

معاون‌اول رئیس‌جمهور تأکید کرد: شرکت‌های سرمایه‌گذاری و بخش خصوصی می‌توانند اقتصاد کشور را به حرکت درآورند. بعد از سال ۹۰ و با فشارهای اقتصادی، قدرت خرید و رفاه مردم کاهش یافت و تا اقتصاد کشور به حرکت در نیاید این مشکلات مرتفع نخواهد شد. متأسفانه عده‌ای مأمور شده‌اند یأس و ناامیدی را در جامعه ترویج کنند، اما راه‌حل ساماندهی اقتصاد کشور ایجاد فضایی مثبت و امیدوارکننده نسبت به آینده است. معاون‌اول رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه فرصت‌ها به‌سختی به دست می‌آیند و اگر خوب از آنها استفاده نکنیم، به آسانی از دست می‌روند، گفت: هرکس در روند توسعه کشور اخلال کند و مانع استفاده از فرصت‌های به‌دست‌آمده شود، باید در پیشگاه خداوند و به نسل حاضر و نسل‌های آینده پاسخ‌گو باشد. او با اشاره به اینکه مدیران چه در بخش دولتی و چه در بخش خصوصی رسالت سنگینی بر دوش دارند، افزود: بخش خصوصی توانمند و قدرتمند می‌تواند موجب تقویت دولت شود و اگر بخش خصوصی ضعف داشته باشد، دولت نیز تضعیف خواهد شد. معاون‌اول رئیس‌جمهور ادامه داد: دولت از قدرتمندشدن بخش خصوصی استقبال می‌کند، اما توجه به این نکته نیز ضروری است که بخش خصوصی باید با سلامت فعالیت کند نه اینکه به دنبال رانت دولتی باشد، بلکه باید سود خود را از محل فعالیت و تلاش به دست آورد. جهانگیری در ادامه سخنان خود به تشریح مهم‌ترین اولویت‌ها و برنامه‌های در دستور کار دولت برای سال ۹۵ پرداخت و گفت: مهم‌ترین اولویت برای سال ۹۵ به‌حرکت‌درآوردن تولید داخلی کشور است و امروز باید با همه توان تلاش کنیم تولید داخلی را رونق دهیم. معاون‌اول رئیس‌جمهور، توسعه صادرات غیرنفتی در سال ۹۵ را از دیگر اولویت‌های مهم دولت عنوان کرد و افزود: برای راه‌اندازی و رونق بخش تولید نمی‌توانیم فقط به بازار داخلی اکتفا کنیم، بلکه باید به‌دنبال بازارهای خارجی باشیم و این موضوع ایجاب می‌کند که توسعه صادرات غیرنفتی را جدی بگیریم. جهانگیری ادامه داد: وزارت صنعت، معدن و تجارت به همراه وزارت امور اقتصادی و دارایی قرار است به زودی برای صادرات غیرنفتی در سال ۹۵ هدف‌گذاری کمّی کنند و اگر شرکت‌های هلدینگ و سرمایه‌گذاری کشور نیز در این راستا اهتمام جدی داشته باشند، تحقق این هدف‌گذاری امکان‌پذیر است. وظیفه دولت در این مسیر رفع موانع پیش‌روی توسعه صادرات غیرنفتی است و به هیچ عنوان پذیرفته نیست که یک مدیر بتواند مانعی از پیش‌روی صادرات بردارد، اما در این کار اهمال و سستی کند. وزیر اقتصاد نیز در این نشست با بیان اینکه اقتصاد ایران با دو معضل و بیماری عمده؛ یعنی دولتی و نفتی‌بودن روبه‌روست، هدف سیاست‌های ابلاغی اقتصاد مقاومتی را رفع این دو عارضه عنوان کرد. علی طیب‌نیا، گفت: هدف اصلی سیاست‌های ابلاغی اقتصاد مقاومتی، دستیابی به رشد اقتصادی مستمر و پایدار است؛ رشدی که بتواند زمینه لازم برای ایجاد اشتغال مولد برای جوانان جویای کار و همچنین فرصت‌های لازم برای ارتقای رفاه و معیشت مردم و درآمد ملی را فراهم کند. منافع این رشد باید در اختیار عامه مردم قرار گیرد تا همه بتوانند از این منافع برخوردار باشند. به گزارش ایرنا، وزیر اقتصاد یادآور شد: آسیب‌شناسی از مشکلات فرایند رشد اقتصاد ایران در گذشته نشان می‌دهد با دو معضل و بیماری عمده یعنی «دولتی و نفتی‌بودن اقتصاد ایران» روبه‌رو هستیم؛ بنابراین در سیاست‌های ابلاغی اقتصاد مقاومتی رفع این دو عارضه و بیماری به عنوان هدف اصلی در نظر است. در این نشست محمدرضا نعمت‌زاده، وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز با تأکید بر اینکه باید از فضای مثبت ایجادشده در پسابرجام حداکثر استفاده را بکنیم، گفت: آینده امیدوارکننده‌ای پیش‌روی اقتصاد و صنعت کشور وجود دارد، اما لازم است در کارها سرعت عمل داشته باشیم و منافع کشور را مدنظر قرار دهیم.

شاملو در گفت‌وگو با «شرق» از ترفندهای زمین‌خواران می‌گوید

استقبال از زمین‌خواری با جریمه نقدی

افراد در زمین‌ها درخت‌های چند ساله می‌کارند تا ساخت و ساز را قدیمی نشان دهند

شرق: مملکت قانون دارد اما کسی ادعا نمی‌کند این قانون را نمی‌توان دور زد یا فریب داد. تخلفات ساختمانی با اخذ جریمه، قانونی تلقی می‌شوند و به نوعی تخلفات تطهیر می‌شوند. این جریمه‌ها یکی از منابع درآمدی دهیاری‌ها و شهرداری‌هاست که ظاهرا چندان هم بدشان نمی‌آید که تخلفی صورت گیرد تا درآمدی به جیب بزنند. برای همین افرادی هستند که با تغییر کاربری زمین، به‌صورت غیرمجاز دست به ساخت‌وساز می‌زنند و بعد از اتمام کار مجوز می‌گیرند. برخی برای ساخت ویلا، درخت‌های چندساله را به زمین جدید منتقل می‌کنند تا فعالیت‌هایشان در این زمین را قدیمی جلوه دهند و با پرداخت جریمه، مجوز بگیرند. برخی هم بعد از تصرف اراضی ملی و منتقل‌کردن درخت‌های چندساله به این زمین‌ها، ادعای مالکیت می‌کنند و با استفاده از رابطه‌هایی که دارند، تا گرفتن سند نیز پیش می‌روند. احتمال بروز این تخلفات در مناطق روستایی به دلیل کمتربودن نظارت‌ها، بیشتر خواهد شد تا جایی که به گفته محمدرضا شاملو، معاون عمران روستایی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، در هفت سال گذشته حدود ۶۷ هزار مورد تخلفات ساختمانی در حوزه تخلفات ساخت‌وساز داخل و خارج از محدوده روستایی به استانداری‌ها اعلام شده که بارزترین نمونه آن پرونده روستای «زیارت» گرگان بوده است.

عکس: امیر جدیدی، شرق

بحث زمین‌خواری که در دو سال اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته است، کماکان در روستاها ادامه دارد که بخشی از آن به ساخت‌وساز در اراضی کشاورزی و باغات و بخشی به تصرف اراضی ملی مربوط می‌شود. ریشه بروز این مسئله در کجاست؟

این بحث بسیار گسترده است و نیازمند یک بحث کارشناسی، فارغ از نگاه احساسی و فضاسازی سیاسی است. پای مشکلات متعددی در میان است که فرصت بروز این تخلفات را مهیا می‌کند. در حقیقت خلأهای قانونی‌ای وجود دارد که افراد فرصت‌طلب و سودجو برای رسیدن به مقاصد خود از آن بهره می‌برند. مثلا درباره متولیان رسیدگی به تخلفات این حوزه، از یک‌سو دهیار می‌گوید من متولی محدوده روستا هستم و نمی‌توانم با ساخت‌وساز خارج از محدوده برخورد کنم. اینجا یک خلأ وجود دارد؛ رسیدگی به اتفاقات خارج از محدوده، برعهده بخشداری است اما گاهی نظارت و برخورد لازم انجام نمی‌شود. گاهی ممکن است دهیاران پروانه‌ای را قانونا صادر کنند و صاحب مجوز تخلف کند اما به دلیل مشکلات منطقه‌ای و بحث‌های قومی و طایفه‌ای موجود در جو روستا، دهیاران نتوانند جلو تخلف را بگیرند.

تخلفات ساخت‌وساز غیرمجاز به‌شدت در کشور گسترش پیدا کرده است. گرچه خلأهایی که اشاره کردید، می‌تواند مسیر این تخلفات را هموار کند، اما دلیل بروز این تخلفات چیست؟

یک جاهایی هست که ما راه‌حلی برای پاسخ به نیاز طبیعی مردم نگذاشته‌ایم. قشر متوسط ما اگر از دستشان بربیاید جایی را برای تعطیلات و تفریح تهیه می‌کنند. پس تقاضا در این حوزه زیاد است. به نظرم باید سازوکاری در کشور تعریف شود که ضمن حفظ آب‌وخاک و منابع ملی، با یک برنامه جامع که همه ابعاد کار را سنجیده باشد زمین‌های لم‌یزرع و غیرآباد را با پول بخش خصوصی و با نظارت دولت آباد کنیم تا این افراد برای ایام فراغت استفاده کنند. می‌بینیم با فرارسیدن تعطیلات چندروزه، سیل جمعیت به سمت شمال کشور هجوم می‌آورد؛ چون مردم نیاز دارند در فراغت خود استراحت کنند و سرگرم باشند. ما اگر این سرگرمی را برای مردم درست نکنیم، زمینه برای افراد سودجو برای بهره‌گیری از این عطش و خواسته فراهم می‌شود.

بخشی از این ساخت‌وسازها به دلیل تقاضای انبوه مردم انجام می‌شود اما مسئله این است که چرا به‌راحتی در این ساخت‌و سازها تخلف می‌شود؟

چون تخلفات ساختمانی با اخذ جریمه، قانونی تلقی می‌شوند. این یکی از نکاتی است که ما روی آن بحث داریم و معتقدیم نباید اتفاق بیفتد. باید مبنا را روی قلع‌وقمع ساختمان بگذاریم تا این خلأ قانونی پر شود. به عبارتی ساخت‌وسازهایی که بدون مجوز هستند باید تخریب شوند و ساخت و ساز کسانی که پروانه دارند و از ضوابط تخطی کردند، یا تخریب شوند یا جریمه. در دهه گذشته به دلیل اینکه پول جرایم به عنوان منبع درآمد برای مدیریت محلی محسوب می‌شود، متولیان امر از این نوع تخلفات بدشان نمی‌آید. در شهرداری‌ها هم وضعیت به همین منوال است؛ می‌گذارند ساخت‌وساز انجام شود بعد در کمیسیون ماده ۱۰۰ جریمه می‌کنند و تمام. برای خارج از محدوده هم ماده ۹۹ همین وضع را پیدا کرده است.

گفته می‌شود ساخت‌وسازهایی که بدون مجوز در اراضی کشاورزی انجام می‌شود را تخریب می‌کنند ازاین‌رو افراد مجوز محدود و قانونی را برای ساخت‌وساز در اراضی کشاورزی و باغات می‌گیرند اما پا را از مجوز فراتر می‌گذارند و عاقبت هم برای تخلف خود جریمه می‌دهند.

متولی حفظ اراضی کشاورزی و باغی که مجوز محدود اول را داده باید پاسخ‌گو باشد که چرا نظارت نکرده است. معمولا مرجع صدور مجوز داخل محدوده دهیاری، خارج از محدوده بخشداری و در اراضی کشاورزی و باغات، وزارت جهاد است. طبیعتا سودجویان به دنبال خلأهای قانونی هستند تا به هدف خود برسند. برخی نیز به دنبال دورزدن یا فریب قانون هستند. مثلا گاهی افراد در زمین‌های خود درخت‌های چندساله می‌کارند تا ساخت‌وساز را قدیمی نشان دهند. حتی گاهی افراد اراضی ملی را تصرف می‌کنند، درخت‌های چندساله را با ریشه می‌کارند و به عنوان زمین خود معرفی می‌کنند. بعد از آن شاید با یک‌سری ارتباطات، سند هم بگیرند.

خب، به نظر می‌رسد همه متولیان حوزه زمین و ساخت‌وساز، اعم از مجری، ناظر و قانون‌گذار، در جریان خلأهای قانونی موجود هستند. سؤال این است که چرا جلوگیری نمی‌شود؟

با قوانین موجود هم می‌توان جلو بخش زیادی از این تخلفات را گرفت اما ناهماهنگی بین دستگاه‌ها و نهادهای مسئول این اجازه را نمی‌دهد. بخشی از تخلفات هم به دلیل اهمال و سستی برخی از دستگاه‌ها بوده است. اگر اراده جدی برای برخورد وجود داشته باشد، می‌توان جلو این تخلفات گسترده را گرفت. به نظرم با توجه به فرمایشات مقام معظم رهبری درباره این موضوع و با توجه به حساسیت مردم به این مسئله، شاید نیاز باشد در قالب طرح یا لایحه، یک کارگروه مشترک با حضور دستگاه‌های مسئول و مجلس تشکیل شود و به صورت جدی به این مبحث بپردازد.

اکنون وضعیت تصرفات اراضی کشاورزی و ملی در روستاها چگونه است؟

حساسیت‌های یکی، دو سال گذشته بسیار اثرگذار بوده و تخلفات جدید نسبت به سال‌های قبل بسیار کم شده است اما رسیدگی به تخلفاتی که از قبل انجام شده هنوز کاملا انجام نشده است. بنیاد مسکن در هفت سال اخیر حدود ۶۷ هزار مورد تخلفات ساختمانی را در حوزه تخلفات ساخت‌وساز داخل و خارج از محدوده روستایی به استانداری‌ها اعلام کرده است. ما تنها دستگاهی هستیم که از هفت سال پیش با وجود نارضایتی عده‌ای وارد این حوزه شدیم و تخلفات را گزارش کردیم.

نارضایتی چه کسانی؟

دستگاه‌هایی که وقتی تخلفی را گزارش می‌کردیم، زیر سؤال می‌رفتند.

در بین این ۶۷ هزار مورد، موارد مشخص وجود دارد؟

مورد مشخص همان پرونده روستای «زیارت» گرگان است که اتفاق عجیب‌وغریبی بود. موارد از این‌دست کم نیست اما مورد بارز آن روستای «زیارت» بود.

سؤالی که مطرح می‌شود این است که اگر پیگیری‌ها از قبل وجود داشته است، چرا مسئله «زیارت» به‌تازگی مطرح شد و در طول سالیانی که تخلف انجام می‌شد کسی حرفی نزد؟

این روند از یک دهه قبل شروع شده اما حالا سروصدایش بلند شده است. متأسفانه بی‌توجهی‌ها زیاد بود وگرنه این همه ساخت‌وساز نمی‌شد. در دو سال اخیر مقدار این حساسیت‌ها بیشتر شد. خوشبختانه شورای حفظ حقوق بیت‌المال استان‌ها فعال شده و استانداری‌ها هم وارد عمل شده‌اند. از دیگر سو دولت نیز ستاد مبارزه با مفاسد اقتصادی را فعال کرده است. همه اینها روی این مسئله اثر گذاشت.

گزارش مرکز آمار از افزایش نرخ بی‌کاری به ۱۱ درصد

بی‌کاران ۲/۷ میلیون نفر شدند

شرق: مرکز آمار ایران دیروز نرخ بی‌کاری سال ۹۴ را ۱۱ درصد اعلام کرد. این نرخ در مقایسه با سال ۹۳ (۱۰.۶درصد) چهاردهم درصد افزایش دارد.

براساس نتایج طرح آمارگیری نیروی کار در سال ۱۳۹۴ که مرکز آمار ایران آن را منتشر کرده، در سال گذشته معادل ۳۸.۲ درصد جمعیت دارای ۱۰سال سن و بیشتر، از نظر اقتصادی فعال بوده‌اند؛ یعنی در گروه شاغلان یا بی‌کاران قرار گرفته‌اند. تعداد جمعیت فعال (شاغل و بی‌کار) در کشور ۲۴میلیون‌و ۷۰۱هزارو ۱۷۷ نفر است که از این تعداد دومیلیون‌و ۷۲۹هزارو ۹۲ نفر بی‌کار هستند.

شهرنشینان بی‌کار

براساس این گزارش در سال ۹۴ شهرنشین‌ها بیشتر از روستاییان زیر تیغ بی‌کاری بودند. نرخ بی‌کاری برای سال ۱۳۹۴ در مناطق شهری کشور ۱۲.۲ و در نقاط روستایی ۸.۱ درصد گزارش شده است.

بی‌کاری ۴۲.۸ درصدی زنان جوان

براساس گزارش مرکز آمار ایران، بی‌کاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ساله معادل ۲۶.۱ درصد است که برای مردان این گروه ۲۲.۳ و زنان ۴۲.۸ درصد اعلام شده است.

نرخ بی‌کاری جوانان ۱۵ تا ۲۹ساله نیز حکایت از آن دارد که ۲۳.۳ درصد از جمعیت فعال ۱۵ تا ۲۹ساله بی‌کار بوده‌اند. این شاخص در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیشتر بوده است.

خدمات جذاب‌تر از سایر شغل‌ها

همچنین ۱۸ درصد از شاغلان کشور در بخش کشاورزی، ۳۲.۵ درصد در بخش صنعت و ۴۹.۴ درصد در بخش خدمات فعال هستند. سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی در کشور ۹.۸ درصد است که این نسبت برای مردان ۱۰.۸ و برای زنان ۴.۵ درصد است. اشتغال ناقص زمانی شامل تمام شاغلانی است که در هفته مرجع (هفته سرشماری‌شده) حاضر در سرکار یا غایب موقت از کار به دلایل اقتصادی نظیر رکود کاری و پیدانکردن کار با ساعت کار بیشتر، قرارداشتن در فصل غیرکاری و... بودند و کمتر از ۴۴ ساعت کار کرده و آماده برای انجام کار اضافی در هفته مرجع بوده‌اند.

همچنین اشتغال ناقص زمانی از نسبت جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی به جمعیت شاغل محاسبه می‌شود. براساس گزارش مرکز آمار ایران، سهم شاغلان ۱۵سال و بیشتر با ساعت کار معمول ۴۹ ساعت در هفته و بیشتر ۳۸ درصد در سال ۱۳۹۴ بوده که این نسبت به تفکیک جنسیت برای مردان ۴۲.۷ و زنان ۱۳.۱ درصد است.

نرخ بی‌کاری ۲ رقمی در ۲۲ استان

بررسی بیشتر گزارش مرکز آمار همچنین نشان می‌دهد، ۹ استان کشور نرخ بی‌کاری تک‌رقمی و ۲۲ استان نرخ بی‌کاری دورقمی را در سال گذشته تجربه کرده‌اند؛ درحالی‌که در سال ۹۳ حدود ۱۹ استان نرخ بی‌کاری دورقمی داشته‌اند. علاوه براین گزارش مرکز آمار ایران نشان می‌دهد ۱۹ استان کشور دارای نرخ بی‌کاری بالاتر از میانگین (۱۱درصد) هستند.

کمترین نرخ بی‌کاری را در سال گذشته استان آذربایجان شرقی با ۷.۳ درصد و بیشترین نرخ بی‌کاری را استان کهگیلویه‌وبویراحمد با ۱۷.۷ درصد داشته است. بررسی آمار سال ۹۳ هم بیانگر این نکته است که کهگیلویه‌وبویراحمد بی‌کارترین و آذربایجان شرقی پُرکارترین استان کشور بودند. نرخ بی‌کاری در استان‌های خراسان‌رضوی، کهگیلویه‌وبویراحمد و یزد در فاصله سال‌های ۹۳ تا ۹۴ افزایش نسبتا بالایی داشته است به‌نحوی‌که نرخ بی‌کاری این مناطق در دوره مورد بررسی بین ۲.۵ تا ۳.۴ درصد افزایش یافته است.

بالاترین مشارکت اقتصادی متعلق به اردبیل

همچنین بیشترین نرخ مشارکت اقتصادی در استان‌های کشور نیز به ترتیب متعلق به اردبیل با نرخ ۴۳.۷ درصدی، ۴۱.۸ درصدی استان خراسان شمالی و یزد و گیلان با نرخ مشارکت اقتصادی ۴۱.۱ درصدی است. کمترین نرخ مشارکت اقتصادی نیز متعلق به استان سیستان‌وبلوچستان با نرخ مشارکت ۲۹.۹ درصدی، استان کهگیلویه‌وبویراحمد با نرخ مشارکت اقتصادی ۳۴.۵درصدی و استان کرمان با نرخ مشارکت اقتصادی ۳۵.۲ درصدی است.

خبر

ایستک تعطیل شد

● **کردپرس:** شعبه کردستان ایستک تعطیل شد. کارخانه ایستک دارای دو شعبه اصلی در استان‌های کردستان و گیلان است و بیش از هزارو ۵۰۰ نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم در این واحد تولیدی مشغول به کار هستند. طی روزهای گذشته کارگران کارخانه ایستک کردستان به‌دلیل برکنارشدن از کار و عدم تمدید قراردادهایشان برای سال ۹۵، در مقابل استانداری تجمع کرده بودند. نمایندگان کارگران بی‌کارشده این کارخانه اظهار کردند: از ۲۰ اسفندماه سال گذشته مسئولان کارخانه به ما اعلام کردند که پس از پایان قرارداد سال ۹۴، برای فعالیت و کار در سال ۹۵ با شما قراردادی بسته نخواهد شد زیرا کارخانه دیگر فعالیت نخواهد داشت. مسئولان کنونی کارخانه می‌خواستند اوایل سال گذشته کارخانه را تعطیل کنند اما به هر طریقی بود برخی از مشکلات را برطرف و از تعطیلی آن خودداری کردند. این نمایندگان بی‌کارشده کارخانه ایستک دلیل تعطیلی کارخانه را نبود سرمایه کافی برای تولید و نداشتن مدیریت عنوان کردند و گفتند: مدیریت کنونی توان اداره کارخانه را ندارد و از پس پرداخت هزینه‌های آن برنمی‌آید و خواستار تعطیلی کارخانه شده است. این سه نماینده گفتند: ما به‌همراه کارگران برای جلوگیری از بسته‌شدن کارخانه به اداره کار و استانداری مراجعه کردیم که مسئولان چاره‌اندیشی کنند تا از تعطیلی آن جلوگیری شود و امیدواریم به‌خاطر توسعه استان و اشتغال مجدد این کارگران در این راستا همکاری کنند. لقمان روزچنگ، از مسئولان کارخانه ایستک سنندج، اظهار کرد: بعد از اتمام سال گذشته و تسویه با کارگران که حدود ۲۰ روز می‌شود، کارخانه تعطیل شده است. روزچنگ عدم حضور مدیران و مالکان کارخانه و نبود مواد اولیه را از علل تعطیلی کارخانه ایستک سنندج عنوان کرد و افزود: هم‌اکنون ۱۳۳ کارگر که در کارخانه سنندج مشغول به کار بودند بی‌کار شده‌اند و به دلیل قطع‌شدن ارتباط با مراکز پخش و دفاتر و عاملان پخش که حدود هزارو ۵۰۰ نفر درمجموع به‌طور مستقیم و غیرمستقیم مشغول به فعالیت بودند ارتباط کاری‌شان قطع شده است. وی تصریح کرد: بیشتر دفاتر و مراکز پخش محصولات این کارخانه که در نقاط مختلف کشور بودند ارتباط و فعالیتشان قطع شده زیرا سرمایه‌گذار، مالک و مدیر اصلی کارخانه در صحنه مدیریت حضور ندارد و عدم حضور آنها لطمات زیادی به سرمایه ما و خود کارخانه زده است.